

Иван Вазов
На Милош Милоевич и
съдружие

Полвек посявахте лъжата гнусна
в земята сръбска, о, жреци коварни,
и вашто семе плод обилен пусна:
пожнахте срам – не сте ли благодарни?

Полвек народу разума мрачихте,
убихте правата му свят природна,
душа му млада с татул вий поихте,
хранихте го с вражда неблагоприятна.

Милош Милоевич, сега къде си?
Що правите, нещастни комедйаши?
Разгромът сливнишки ви зле потресе,
пръсна дима из мозъците ваши.

Пиянци, изтрезнейте, веч е време,
слепци, прогледайте и вижте зрака,
ил ти поне стани, о, сръбско племе,
и прогони тез бухали на мрака!

Пловдив, ноември 1885

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4487>]